

ข้อบังคับสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยมาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณของผู้บริหารและพนักงาน
พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่มาตรา ๒๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้มีประมวลจริยธรรมเพื่อกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท โดยให้มีกลไกและระบบในการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ คณะกรรมการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย จึงออกข้อบังคับ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณของผู้บริหารและพนักงาน พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสถาบัน

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการสถาบัน

“ผู้บริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการ ผู้ว่าการและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของสถาบัน และให้หมายความรวมถึงลูกจ้างของสถาบันตามข้อบังคับสถาบัน ว่าด้วยลูกจ้าง

“มาตรฐาน” หมายความว่า สิ่งที่ดีือเอาเป็นหลักสำหรับเทียบกำหนด

“คุณธรรม” หมายความว่า สภาพคุณงามความดี

“จริยธรรม” หมายความว่า ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ หรือกริยาที่ควรประพฤติที่สอดคล้องกับหลักธรรมชาติหรือความถูกต้องที่ดีงาม

“มาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรม” หมายความว่า สิ่งที่ต้องถือเอาเป็นหลักเทียบทางสภาพคุณงามความดีที่อยู่ภายในโดยรู้ได้เฉพาะตน และการถือเอาหลักเทียบเคียงทางความประพฤติปฏิบัติหรือการแสดงออกทางกริยาที่ควรประพฤติ ซึ่งคนในสังคมนั้น องค์กรนั้น หรือหน่วยงานนั้นได้ยอมรับนับถือกันมา หรือได้กำหนดร่วมกันขึ้นมา และประพฤติปฏิบัติร่วมกันว่าความประพฤติอะไร เป็นสิ่งดีสิ่งชั่ว อะไรถูก อะไรผิด อะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า มาตรฐานของความประพฤติและการใช้ดุลยพินิจทางศีลธรรมอันเหมาะสมในการประกอบอาชีพ ประมวลไว้เป็นหลักให้ยึดถือปฏิบัติเพื่อรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียง เกียรติภูมิของตนเองและหน่วยงาน

“การขัดแย้งทางผลประโยชน์” หมายความว่า การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและ
ประโยชน์ส่วนรวม

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าการรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจระเบียบเพื่อปฏิบัติการ
ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกิดขึ้นในการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้ว่าการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด
คำวินิจฉัยของผู้ว่าการให้ถือเป็นที่สุด

* หมวดทั่วไป

ค่านิยม (Core Value) ตามหลักมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรม

* ข้อ ๔/๑ ผู้บริหารและพนักงานทุกคน ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในค่านิยมตามหลักมาตรฐาน
คุณธรรมจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ดังนี้

- (๑) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- (๒) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริตและรับผิดชอบ
- (๓) การยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัวและไม่มีผลประโยชน์ทับ

ซ้อน

- (๔) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรมและถูกกฎหมาย
- (๕) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัยและไม่เลือกปฏิบัติ
- (๖) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน มีคุณภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้
- (๗) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
- (๘) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

หมวด ๑

มาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรม

ข้อ ๕ ผู้บริหารและพนักงานทุกคน ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรม
อันเป็นค่านิยมหลัก ดังนี้

- (๑) กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยยึดมั่นในหลักวิชาการและความชอบธรรม
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรง โดยมีความรับผิดชอบและตั้งใจปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเต็มสติกำลัง
- (๓) มีความมุ่งมั่นในผลสำเร็จของงานโดยยึดหลักประสานสัมพันธ์และการทำงานเป็นทีม
- (๔) ยึดมั่นในระบบคุณธรรม มีความหนักแน่นมั่นคงในจรรยาบรรณวิชาชีพและปฏิบัติต่อผู้อื่น
อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม
- (๕) ดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีเหมาะสมกับฐานะ เคารพตนเองและ
เสียสละ
- (๖) รักษาชื่อเสียงของสถาบันและเกียรติภูมิของตนเอง

* เพิ่มหมวดทั่วไปและข้อ ๔/๑ โดยฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖ (๒๔ เมษายน ๒๕๕๖)

หมวด ๒

มาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรมตามสายอาชีพ

ส่วนที่ ๑

บริหารบุคคล

ข้อ ๖ พนักงานสายอาชีพบริหารบุคคล ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมตามสายอาชีพ ดังนี้

- (๑) พึงปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารบุคคลอย่างเคร่งครัด
- (๒) พึงใช้วิชาชีพการบริหารบุคคลด้วยความสุจริต
- (๓) ใฝ่หาความรู้ สำนวญปรับปรุงตนเองและทำงานในหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- (๔) เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในหน่วยงาน
- (๕) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- (๖) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่
- (๗) เป็นมิตรกับพนักงานทุกคน
- (๘) เก็บรักษาความลับข้อมูลที่ไม่ควรเปิดเผย
- (๙) มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม
- (๑๐) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว

ส่วนที่ ๒

นิติกร

ข้อ ๗ พนักงานสายอาชีพนิติกร ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมตามสายอาชีพ ดังนี้

- (๑) พึงมีความรับผิดชอบในงานอยู่ตลอดเวลา
- (๒) รักษาและผดุงความยุติธรรมถูกต้อง
- (๓) สุขุมรอบคอบในการปฏิบัติงาน
- (๔) มีสติปัญญาที่จะตรวจตราและพิจารณาหาทางที่จะใช้ตัวบทกฎหมายให้ได้ผลตรงตามจุดประสงค์ของกฎหมาย
- (๕) ไม่ยอมปล่อยให้ผู้ใดอาศัยช่องทางของกฎหมาย เพื่อเอารัดเอาเปรียบผู้อื่นในทางที่ไม่เป็นธรรม
- (๖) ดำรงตนให้เป็นที่พึงของสุจริตชน

ส่วนที่ ๓

การเงินและการบัญชี

ข้อ ๘ พนักงานสายอาชีพการเงินและการบัญชี ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมตามสายอาชีพ ดังนี้

- (๑) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
- (๒) ปฏิบัติงานด้วยความละเอียดรอบคอบ
- (๓) มีความรับผิดชอบ
- (๔) พัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่อยู่เสมอ
- (๕) เป็นผู้นำในการประหยัดทรัพยากรของหน่วยงาน
- (๖) ดำรงชีพให้เหมาะสมกับฐานะ ไม่ฟุ้งเฟ้อ ไม่สุรุ่ยสุร่าย

(๗) รักษาจรรยาบรรณวิชาชีพที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

ส่วนที่ ๔

ธุรการ

ข้อ ๙ พนักงานสายอาชีพธุรการ ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมตามสายอาชีพ ดังนี้

- (๑) มีความรับผิดชอบและปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ
- (๒) มีความอดทนในการปฏิบัติงาน
- (๓) มีมนุษยสัมพันธ์อันดี
- (๔) ตรงต่อเวลา
- (๕) รู้จักรักษาความลับของหน่วยงาน
- (๖) รู้จักประหยัดการใช้ทรัพยากรของหน่วยงาน
- (๗) พึงปฏิบัติงานเต็มเวลาเพื่อให้ได้ผลงานเต็มที่ และควรปฏิบัติงานด้วยความจริงใจและตั้งใจโดยเต็มกำลังความสามารถ

(๘) พัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ

(๙) ค้นหาวิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลมากขึ้น

ส่วนที่ ๕

การพัสดุ

ข้อ ๑๐ พนักงานสายอาชีพการพัสดุ ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมตามสายอาชีพ ดังนี้

- (๑) พึงใช้วิชาชีพการบริหารการพัสดุด้วยความซื่อสัตย์
- (๒) พึงพร้อมรับการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่
- (๓) พึงรักษาความลับในงานที่รับผิดชอบ
- (๔) พึงวางตัวเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่
- (๕) พึงบริหารงบประมาณการพัสดุด้วยความรับผิดชอบต่อประชาชนผู้เสียภาษีให้แก่รัฐ

หมวด ๓

การรักษาจรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณของผู้บริหาร

ข้อ ๑๑ ผู้บริหารต้องรักษาจรรยาบรรณของผู้บริหารที่สถาบันกำหนดไว้ โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นผู้บริหารที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรี โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเป็นไปตามกฎ ระเบียบและข้อบังคับของสถาบัน ตลอดจนการตัดสินใจดำเนินการใดๆ ด้วยความบริสุทธิ์ใจและเป็นธรรม

(๒) ต้องบริหารสถาบันด้วยความระมัดระวัง โดยประยุกต์ความรู้และทักษะการบริหารจัดการอย่างสุดความสามารถ

(๓) ต้องหลีกเลี่ยงการปฏิบัติการใดๆ ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ส่วนบุคคลต่อผลประโยชน์ของสถาบัน

(๔) ต้องบริหารงานเพื่อผลประโยชน์ของรัฐ สถาบัน และพนักงาน

(๕) ต้องไม่มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสถาบัน

- (๖) ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวกับพนักงานอย่างเคร่งครัด
- (๗) เป็นผู้นำในการปฏิบัติงานตามแนวทางเรื่องจริยธรรม ในการกำกับดูแลกิจการของสถาบันที่ดี
- (๘) ดูแลการให้ผลตอบแทนที่เป็นธรรมแก่พนักงาน
- (๙) ดูแลรักษาสภาพแวดล้อมในการทำงานให้มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของพนักงาน
- (๑๐) ดูแลการแต่งตั้งและโยกย้าย รวมถึงการให้รางวัลและการลงโทษพนักงานด้วยความเป็นธรรมและสุจริตใจ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรู้ ความสามารถ และความเหมาะสมของพนักงานนั้นๆ
- (๑๑) ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ ความสามารถของพนักงาน โดยให้โอกาสพนักงานอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ
- (๑๒) รับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานความรู้ทางวิชาการของพนักงาน
- (๑๓) บริหารงานโดยหลีกเลี่ยงการกระทำใดๆ ที่ไม่เป็นธรรมซึ่งอาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงในหน้าที่การงานของพนักงาน
- (๑๔) ชี้แจงให้พนักงานเข้าใจในเรื่องจรรยาบรรณและบทบาทซึ่งพนักงานสามารถปฏิบัติได้เพื่อส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่อยู่ในกรอบของจรรยาบรรณอย่างทั่วถึงทั้งองค์กร
- (๑๕) เปิดโอกาสให้พนักงานสามารถแจ้งเรื่องเมื่อมีการกระทำผิดกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับของสถาบัน

- (๑๖) ส่งเสริมให้พนักงานเป็นคนดี มีคุณธรรม

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณของนักวิจัย

ข้อ ๑๒ นักวิจัยต้องรักษาจรรยาบรรณของนักวิจัยที่สถาบันกำหนดไว้ โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นนักวิจัยที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรี โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น ต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในงานวิจัย ต้องซื่อตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัย และมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้

(๒) ต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัย ตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัย และต่อหน่วยงานต้นสังกัด อุทิศเวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุดและเป็นไปตามกำหนดเวลา มีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งงานระหว่างดำเนินการ

(๓) ต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอ และมีความรู้ความชำนาญหรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่วิจัยเพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ และเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห์ การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาดอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย

(๔) ต้องดำเนินการศึกษาวิจัยด้วยความรอบคอบระมัดระวัง และเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวกับคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกและปณิธานที่จะอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

(๕) ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการ จนละเลยเคารพศักดิ์ศรีและสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย ต้องถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับ และไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

(๖) ต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติส่วนตัวหรือความลำเอียงทางวิชาการอันอาจส่งผลให้มีการบิดเบือนข้อมูลและข้อค้นพบทางวิชาการ อันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่องานวิจัย

(๗) พึงเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อใช้ประโยชน์ในทางวิชาการและสังคม ไม่ขยายผลข้อมูลที่ค้นพบจนเกินความเป็นจริง และไม่ใช่ผลงานวิจัยไปในทางมิชอบ

(๘) พึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น พร้อมทั้งจะเปิดเผยข้อมูลและขั้นตอนการวิจัย ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้อง

(๙) พึงมีจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของสังคมและมวลมนุษยชาติ

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณของผู้ทำงานด้านพัสดุ

ข้อ ๑๓ ผู้ทำงานด้านพัสดุต้องรักษาจรรยาบรรณของผู้ทำงานด้านพัสดุที่สถาบันกำหนดไว้ โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นผู้ทำงานด้านพัสดุที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรี โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) วางตัวเป็นกลางในการดำเนินการเกี่ยวกับการพัสดุ

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกและความโปร่งใส สามารถให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบได้ตลอดเวลา

(๓) มีความมุ่งมั่นในการที่จะพัฒนาตนเองและพัฒนางาน โดยเรียนรู้ถึงเทคนิควิทยาการใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ และนำมาใช้ปฏิบัติงานให้รวดเร็วมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดียิ่งขึ้น

(๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดถือกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือข้อปฏิบัติที่เกี่ยวข้องด้านพัสดุอย่างเคร่งครัด

(๕) ดำเนินการให้มีการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสถาบันอย่างประหยัด คุ่มค่าและให้เกิดประโยชน์สูงสุด

(๖) คำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและประโยชน์ส่วนรวมของราชการ เป็นหลัก โดยคำนึงถึงความถูกต้อง ยุติธรรมและความสมเหตุสมผลประกอบด้วย

(๗) ไม่เรียกรับ หรือยอมรับทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อย่างใดทั้งโดยตรงและโดยอ้อมจากผู้ขาย ผู้รับจ้าง หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้ามามีนิติสัมพันธ์กับสถาบันเกี่ยวกับการพัสดุเพื่อตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

(๘) ปฏิบัติต่อผู้ขาย ผู้รับจ้าง หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้ามามีนิติสัมพันธ์กับสถาบันเกี่ยวกับการพัสดุ รวมถึงการรับฟังผู้มาร้องเรียน ร้องทุกข์ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ แต่ทั้งนี้การปฏิบัติดังกล่าวต้องไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม

(๙) ให้ความร่วมมือกับทุกฝ่ายในการเสริมสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง กับงานด้านพัสดุ ให้สามารถพัฒนางานจนเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นวิชาชีพเฉพาะสาขาหนึ่ง

(๑๐) ผู้บังคับบัญชาด้านพัสดุพึงใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติงาน และในการส่งเสริมสนับสนุนการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และรับฟังความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานอย่างมีเหตุผล

(๑๑) ผู้บังคับบัญชาด้านพัสดุพึงควบคุม ตรวจสอบ ดูแล และกำชับให้ผู้ปฏิบัติงานประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณนี้อย่างเคร่งครัด ในกรณีที่พบว่ามีการประพฤติปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามจรรยาบรรณนี้ให้ดำเนินการตามควรแก่กรณี เพื่อให้มีการดำเนินการให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณนี้ต่อไป

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณของพนักงาน

ข้อ ๑๔ พนักงานต้องรักษาจรรยาบรรณของพนักงานที่สถาบันกำหนดไว้ โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นพนักงานที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรี โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ยึดมั่นรักษาเกียรติและศักดิ์ศรีของตนเองและสถาบัน
- (๒) มุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของสถาบัน
- (๓) ประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นพนักงานที่มีคุณธรรม จริยธรรมและอยู่ในศีลธรรมอัน

ดีงาม

(๔) ให้ความร่วมมือกับผู้ร่วมงานอย่างใจจริงและเต็มความสามารถ เพื่อให้งานลุล่วงตามวัตถุประสงค์ด้วยดีและรวดเร็ว

(๕) ให้บริการกับบุคคลภายนอกด้วยความรวดเร็ว ซอບธรรม และเสมอภาค โดยมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๖) ปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบอย่างโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

(๗) ช่วยกันดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของสถาบันอย่างประหยัด เพื่อให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าสูงสุด

- (๘) พัฒนาทักษะทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ให้ทันสมัยอยู่เสมอ

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๑๕ ผู้บริหารและพนักงานต้องรักษาจรรยาบรรณของผู้บริหารและพนักงานที่มีต่อตนเองที่สถาบันกำหนดไว้ โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นผู้บริหารและพนักงานที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรี โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) พึงตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรม คุณธรรมและจริยธรรมอันดีงาม ละเว้นจากอบายมุขความชั่วทั้งปวง
- (๒) พึงปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา อุทิศเวลาให้แก่สถาบันไม่เบียดบังเวลาปฏิบัติงานไปประกอบธุรกิจหรือทำประโยชน์ส่วนตัว และไม่ละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุผล
- (๓) พึงมีความซื่อสัตย์สุจริต มานะอดทน ละเว้นการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบให้กับตนเอง ครอบครัวและ/หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง
- (๔) พึงมีความขยันหมั่นเพียร ปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบอย่างเต็มความสามารถ
- (๕) พึงปฏิบัติตนเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ใฝ่รู้วิทยาการใหม่ๆ เพิ่มพูนความรู้ทักษะในการทำงานพร้อมทั้งปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานอย่างสม่ำเสมอ
- (๖) พึงสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ และนโยบายของรัฐบาลด้วยความบริสุทธิ์ใจ พร้อมทั้งให้ความสนใจและรับทราบสถานการณ์เคลื่อนไหวอันอาจจะเป็นอันตรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกันอันตรายซึ่งจะบังเกิดต่อประเทศชาติจนเต็มความสามารถ
- (๗) พึงไม่รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมาย

ส่วนที่ ๖

จรรยาบรรณต่อสถาบัน

ข้อ ๑๖ ผู้บริหารและพนักงานต้องรักษาจรรยาบรรณของผู้บริหารและพนักงานที่มีต่อสถาบันที่สถาบันกำหนดไว้ โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นผู้บริหารและพนักงานที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรี โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) พึงรักษาชื่อเสียงและเกียรติภูมิของหน่วยงาน โดยไม่ประพฤติปฏิบัติในทางที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสีย

(๒) พึ่งปฏิบัติงานด้วยจิตสำนึก คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชนโดยทุ่มเทความรู้ความสามารถตามหลักวิชาการ มีความโปร่งใสและชอบธรรม

(๓) พึ่งรักษาและเสริมสร้างให้เกิดความสามัคคีร่วมกันในสถาบัน มีความเอื้ออาทร เคารพสิทธิ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน พร้อมให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ

(๔) พึ่งเก็บความลับของสถาบัน หลีกเลี่ยงการนำข้อมูลหรือเรื่องราวของสถาบันที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานออกเผยแพร่ หรือวิจารณ์ในลักษณะที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อภาพลักษณ์โดยรวมของสถาบัน

(๕) พึ่งดูแลและบำรุงรักษาทรัพย์สินของสถาบัน ใช้ทรัพย์สินอย่างประหยัดคุ้มค่าและด้วยความระมัดระวัง ตลอดจนไม่นำทรัพย์สินของสถาบันไปใช้ประโยชน์เป็นของตนเอง

(๖) พึ่งไม่นำผลงานของสถาบันไปแสวงหาประโยชน์ ทั้งในขณะปฏิบัติงานและหลังพ้นจากการปฏิบัติงานไปแล้ว

ส่วนที่ ๗

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน

ข้อ ๑๗ ผู้บริหารและพนักงานต้องรักษาจรรยาบรรณของผู้บริหารและพนักงานที่มีต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ที่สถาบันกำหนดไว้ โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นผู้บริหารและพนักงานที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรี โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) พึ่งให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ศึกษา วิเคราะห์ แก้ไข และพัฒนาปรับปรุงให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น

(๒) ผู้บังคับบัญชาพึ่งปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความเมตตาและยุติธรรม ดูแลเอาใจใส่และพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชาให้ก้าวหน้าในหน้าที่ สนับสนุนให้การอบรมเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์อยู่เสมอ

(๓) ผู้บังคับบัญชาพึงรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ใต้บังคับบัญชา โดยพิจารณาถึงประโยชน์ส่วนรวม พร้อมนำไปใช้ในทางที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน

(๔) ผู้ใต้บังคับบัญชาพึงปฏิบัติหน้าที่โดยมิให้เป็นการกระทำข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษเป็นครั้งคราว

(๕) ผู้ใต้บังคับบัญชาพึงปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ตามอำนาจหน้าที่และชอบด้วยกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของสถาบัน การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามถือเป็นความผิดวินัย

(๖) พึ่งปรับตัวให้สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น มีความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี ไม่ปิดบังข้อมูลที่สำคัญในการปฏิบัติงาน และไม่นำผลงานของผู้อื่นมาแอบอ้างเป็นผลงานของตนเอง

(๗) พึ่งปฏิบัติตนสุภาพเรียบร้อย ให้ความช่วยเหลือในหน้าที่การงานและรักษาความสามัคคีภายในหน่วยงาน

(๘) พึ่งละเว้นการเอาอำนาจหน้าที่การงานเอื้ออำนวยในการแสวงหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น

ส่วนที่ ๘

จรรยาบรรณต่อหน่วยงานอื่น ประชาชน และสังคม

ข้อ ๑๘ ผู้บริหารและพนักงานต้องรักษาจรรยาบรรณของผู้บริหารและพนักงานที่มีต่อหน่วยงานอื่น ประชาชน และสังคม ที่สถาบันกำหนดไว้ โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นผู้บริหารและพนักงานที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรี โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) พึ่งปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชนด้วยความเสมอภาคโปร่งใสและเป็นธรรม

- (๒) พึงมีความเที่ยงธรรมเที่ยงตรง ปฏิบัติงานโดยปราศจากอคติและไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลใดๆ
- (๓) พึงให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยต่อสาธารณชนแก่บุคคลทั่วไปด้วยความเต็มใจและรวดเร็วทันเวลา
- (๔) พึงรักษาความเป็นกลางทางการเมือง มีความเที่ยงธรรมและความเที่ยงตรงในการปฏิบัติงาน ปราศจากอคติและไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลใดๆ
- (๕) พึงละเว้นการแสดงอาการใช้อำนาจหรือถูกประชาชนและหน่วยงานอื่นในลักษณะที่มีอำนาจเหนือกว่า
- (๖) พึงให้เกียรติประชาชน ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างหน่วยงานอื่น โดยใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เรียบร้อย อธิบายให้เข้าใจด้วยเหตุผล
- (๗) พึงละเว้นการใช้อำนาจหน้าที่ของตนในการหาประโยชน์จากบุคคลหรือหน่วยงานอื่นในลักษณะของการต้อนรับหรือการใช้บริการ จนเกินขอบเขต

หมวด ๔

การขัดแย้งทางผลประโยชน์

- ข้อ ๑๙ ผู้บริหารและพนักงาน พึงละเว้นการกระทำที่อยู่ในข่ายการขัดแย้งทางผลประโยชน์ ดังนี้
- (๑) การหาประโยชน์ให้ตนเอง ได้แก่ การใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อเอื้ออำนวยให้ผู้อื่นหรือตนเองได้รับผลประโยชน์
- (๒) การรับผลประโยชน์ ได้แก่ การรับสินบนหรือของขวัญจากบุคคลอื่นอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน
- (๓) การใช้อิทธิพล ได้แก่ การเรียกร้องผลตอบแทนในการใช้อิทธิพลในตำแหน่งหน้าที่เพื่อส่งผลที่เป็นคุณแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอย่างไม่เป็นธรรม
- (๔) การใช้ทรัพย์สินของสถาบันเพื่อประโยชน์ส่วนตน ได้แก่ การนำเอาทรัพย์สินของสถาบันไปใช้เพื่อเอื้อประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่น
- (๕) การใช้ข้อมูลลับของสถาบัน ได้แก่ การนำเอาข้อมูลลับของสถาบันไปเปิดเผย เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่น
- (๖) การรับงานนอก ได้แก่ การนำเอางานนอกเหนืองานของสถาบันที่ตนรับผิดชอบมาทำในเวลาปฏิบัติงานปกติ
- (๗) การทำงานหล้งออกจากตำแหน่ง ได้แก่ การไปทำงานหลังจากออกจากหน่วยงานไปแล้ว โดยนำเอาความรู้ ข้อมูลของสถาบันหรืออิทธิพลของสถาบัน เพื่อผลประโยชน์ในการทำงานของตนโดยไม่ชอบธรรม

หมวด ๕

กลไกและระบบการบังคับใช้

- ข้อ ๒๐ ผู้บริหารและพนักงาน ต้องประพฤติ ปฏิบัติ และวางตนอยู่ภายใต้บังคับตามข้อบังคับนี้ อย่างเคร่งครัด ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดี สมควรแก่การยกย่องให้เป็นที่ยอมรับต่อสาธารณชนทั่วไป
- ให้ผู้ว่าการกำกับดูแลการประพฤติปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้
- ข้อ ๒๑ กรณีมีการร้องเรียนหรือปรากฏว่ามีพนักงานประพฤติปฏิบัติ ผิดฝืนข้อบังคับนี้ ให้ผู้ว่าการเป็นผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการ